

מה:

עין משפט
גר מצוה

כח א מ"ח ס"ח מהל'
 עזרת דוכים הל' ב
 סמג לפרץ קמה טור ש"ע
 י"ד סימן קמה טעף א'
 ב ב מ"י שס טיש"ע שס
 טעף ו'
 נא ב ד טוש"ע י"ד ס'
 קמו טעף טו'

רבינו חננאל

[illegible]

ופרקין אילו לא נאמר
ואשריו תשרפון באש
היהו חמר ואשריו
תגדען כמר, וכן הא
ואשריו תגדען מא
ורשי כיה מיבעי להו
לכרמי גידעו לעבודת
סוכים קודם לכבוש
ארץ ישראל וכבוש הארץ
קודם לביעור עבודת
סוכים דהיי רב יוסף
ונתתם את מוכחותם
תחן והנה ודוק ואמר
כך חזר שוקר, סוגיא
שמעתא העורק עבודת
סוכים צריך לשרש
אחריה ולאכזר שמר
המקום ההוא לעשר

וזהב באין שנטעו יבבסוף עברו
בכולה שמעתי דקרי נטעו
גדתי אכל נטעו איין לביע אסור
דתיק סק דכיון שנטעו גרעין של
אדם ור' יוסף הלילי קבר נטעו גרעין
ונמי אסור דלא דמי להר שלא היה בו
תפיסה כלל אכל הכה היה בו תפיסה
שדעה נטעיה וכמה תשובות כי חל
נטיין קאמז במקמן לרבנן ואשרשי
השרפון נאש מבעיא ליה לאילן שנטעו
מתחלה לכן אמאי לא קאמז לאילן
שנטעו איין ולא גרעין ועוד קשה
לאמרין גבי הנכנסים העושים
הזרעים והן הירקות דאמר לך ממי
ר' יוסף בר' יהודה ופריך ולוקמה
באילן שנטעו מתחלה לכן ורבנן
ואמאי לא פריך לוקמה שנטעו איין
ודברי הכל ועוד קשה דאמר רב נקמן
בפרקין ההמשחיה לביית אסור לומר
לדפי' בתלוס ולבסוף חזרו אסור
והשטח מאי איראי דנקט יני אפילו
אמר נמי שחז מחובר גמור אסור
היכא דהו דומיא לביית גבון שנטעו
איין דהו תלוס ולבסוף חזרו ולשמעין
איין וכי' בית לכן נראה לפרש דודאי
שנטעו גרעין לביע ש' דאין ו
תפיסה יד אדם והכא נטעו איין
קמפליג דלרבנן אינו אסור משום
תפיסה יד כיון שלא נטעו מתחלה
לכן דשטח הדקקע ננטעו
התפיסה והשטח ינחא דרב נקמן
ההמשחיה לביית דלילי איין כי האי
גוונא כיון שהו מושבש בקרקע חסיד
מחובר גמור וא"ת היי מני אמר
ר"ע דקרא אחא לסימנא בעלמא
אמאי לא דריש לקרא דכל עץ רענן
ולא עץ רענן אלהים לאילן שנטעו
גרעין לביע ש' מני איין לפי
דש' לאילן שעלה מאילן דדברי הכל
מותר דפי' הוא לקמן בשמעתין
גבי הגז השוה ור"ל מכללי לא כדפי'
קרא דודאי היה נאש נפקי מכלל הריס
כיון שלא היה בסם תפיסה יד אדם
משולם ואף על גב דכתיב גבעות ולא
אמרין ללא נפקי מכלל הריס לא
קשיא דלורחא דקרא הוא למיכתב
הריס וגבעות כדפי' דנדי:

ורבי יוסי הגלילי סבר אינן שנומין
ולבסוף עברו אסור. ממה
מאי קאמר ר' יוסי בגלילי במתמחין
מפני מה אסרה אסור השאם ש"ל
דמן הדיו הרי לנו להמירה וכו' (א) הרי
לדידיה אמרינן בסמוך דכתב מרי
קראי לאסור אינן אפילו נטשו ולבסוף
עבדו וי"ל דהא דבעי מפני מה אסרה
לאסרה לאו משום הדעת נטשה
להמיר אלא ה"ק מפני מה אסרה
אסורה יותר מהרים וגזנות ואי לא
לחינא עממא בנאשה הוה אמרנא
גלי קרא דאילנות אסרי וכו' הריס
וגזנות והוה אמרנא דלא דרשי' (א)
ואח"כ שרוף. מדרב יוסף לא נפקא (א)
דאי מונתאס הוה אמרנא הנה דוקא
לנצברו מלאך כמיז ברו שריפה אכל כי
אמרין נמי התם דמונאס קודם
דעי שריפה אסור

מיפלאגי. רש"י חפס שיטתו
בסוף עבדו היכא שנטעו
בא קמיפלאגי בנטעו גרעין
אשרה אין זו תפיסת ידי

והכא באילן שנמטע
ת"ק סבר א"ילן שנמט
ורבי יוסי הגלילי סב
עברו אסור ממאי מ
אשירה אסורה מפני
ארם וכל שיש בו ר
וכול שיש בו תפיסת
לאותוי אילן שנמטע
יוסי בר' יהודה סבר
עברו אסור דתניא רב
מתוך שנאמר ואלה
ההרים אלהים אל
גבעות אלהים שומע
אלהיהם ולא (א) רענן
תשרפן כאשר אלה
ההוא לכרד"ע הוא ר
וארון לפניך כל מקום
וגבעה נשאה ועץ רע
כוכבים ורבנן האי ו
מאי עברי ליה מיכ
מתחילה לכך ור' יוס
ליה להכי ה"נ אלא
עברו מנא ליה נפ
תגרעון "איהו עיל
מותר הוי אומר איל
והא ואשריהם תשרפ
תלמודא אילו לא נאמ
תשרפן כאשר היתה א
באילן שנמטע מתחיל
ואשריהם תשרפן בא
תגרעון אילן שנמטע
הא ואשריהם תגרעו
יהושע בן לוי דא"ר
עבודת כוכבים קודמ
כיבוש ארץ ישראל
כוכבים דתני רב יוסף
והנה ושברתם את
ס"ד שריפה בעי את
ואח"כ שרוף ור' יוסי
מנא ליה נפקא ליה
ואח"כ תאבדון ורבנן
עבודת כוכבים ישרש
יוסי בר' יהודה לשרש
ליה ימואברתם את
ורבנן הוהא ילכנ
ר"א אומר מנין לעוקר
לשרש אחריה תל"

ש'י:
ביום כתיב ולאחר כיבוש
בבאשרה חזיגא שתי בעירות
יית הכתוב היא שאין לריץ
לא לתגדעון ואתשרפון סמך
הנב: וידוף

אמר

כל הצלמים פרק שלישי עבודה זרה

אֵינִי שׁוֹמֵר. שֶׁלֹּא לֵשׁ הָאֶרֶץ וּלְנִסְיוֹן עֲבָדֵי דַשְׁמֵעִיָּה לֵ"ח" דַּחַם הָרִיס וּגְבוּלוֹת שָׂרֵי הָיָה כֹּל כִּיבֹא בָּהֶן שִׁמְחֻזְרִין וְלֹא הָיְתָה מַחֲלֵלוֹ לְעִבּוּדֹת כּוֹכְבִּים וְחִזּוֹ הָיָה אֲשֶׁרֶה אֲסוּרָה שֶׁנִּשְׁמַע מַחֲלֵלוֹ לִכֵּן דַּחֲפִיסָתָא ד' אֲדָם אֵינִי כְּלוֹם אֲחִ"ב הָיָה לֵשׁ עֲבוּדֹת כּוֹכְבִּים אֲבָל נִשְׁמַע

[illegible]

תחת כל עץ רענן ל"ל
תא דאר"ע אני אובן
שאתה מוציא רה גבורה
רע שיש שם עבודת
שריהם תשרפון באש
ליה לֵאֵילִין שנטעו
בר' יהודה נמי מיביע
אילן שנטעו ולבסוף
לֵאֵיָה ימואשריהם
גידועו אסור ועיקרו
שנטעו ולבסוף עבדו
באש קא נסיב לה
קאמר אילו לא נאמר
זר (ס) אשריהם תגדעון
לכך השתא דכתיב
איתור ליה ואשריהם
ולבסוף עבדו ולבסוף
מאי עבדי ליה רבנן
הושע בן לוי גידועי
לכיבוש ארץ ישראל
קודם לביעור עבודת
ונתחתם את מוכביהם
על עמם יבדם ויבדם

מגדלם מתיק שטען ונצטקן פארן
וועגן. דאמיר כל האילן כמות
ואשרים הגדוען. שיעקרו (א) מנה
באין גמלי אוקמי ליה א' האילן
שנעשו מתחלה לכן כולה אסור:
מינעו ליה לבד' יושע וכו'. גידעו
זה לא להחיר עיקרו אלא שיגדעו מיד
בנעטם ולאחר כינוש וחפשו אחריהם
לשרשם ולנערם: אדוני עבודת כוכבים
קודמין לבינוש א"י. געטען גענוי
לגדעם מיד ולאחר כינוש ישרשו
אחריהם: וסנה. מדלג כהן ישרוף:
שריפה בעי'. דהא חמי ליד תקלה ועוד
כתיב אחרען פסילי אלהים משרפון:

הנה עד שהדודקו ותכלה את העיבוד כוכבים ואח"כ שרוף: **האי מברא**
מלגיה. המדבר יוסף לא נפקא ברה גופיה ואשתדעון אשכרפון קא אסמך
על מונתמיהם לה אמינא הנה דורא גזירת הכתוב היא שאין צריך
לכבר מללא כתב בהו שריפה אבל ^א נאשרה כיון דחזיק בה שר
בשילוח תארינן נהי האם דותמאסן קדם לשרותא מתיב ואחשר מירוש
גשי שריפה: **ואח"כ פאדוריו**. אלהם שי ליהושפט הפסס גינמיס:

בית

מסורת הש"ס

(א) ולקמן מה. מה. א.
(ב) פנהדרין מה. א. (ג) [לקמן
מה. א.] (ד) [פמורה כח: א.
(ה) [דברים יב:] (ו) [ג'ל אחר
ד'ה ר' יוסף:] (ז) [דברים ז:]

תורה אור השלב

1. אבד האבדון את כל
המקומות אשר עבדו שם
הגוים אשר אתם ירשים
אתם את אלהיהם על
ההרים והרמים ועל
הגבעות ותחת כל עץ
העץ וטרו כי ב
2. ותנחמם את מזבחם
ושברם את מצבתם
ואשירוהם תשרפן באש
ופסלי אלהיהם תגדען
ואבדום את שם שם מן
המקום ההוא:

דברים יב ג
3. כי אם כה
תגשו להם מזבחתיהם
תתצו ומצבתם תשכרו
ואשיריהם תגרעון
ופסיליהם תשרפון כאש:
דברים יב ה

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

ולא הזרים אליהם.
שעונד את ההרים אינן
גאסרס ההרים נקן וחזין

4. 75

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones